

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe - FAROE -

تحقق خواستهای مردم پیش شرط اجراء قانون و تامین عدالت در افغانستان است!

موضع فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان مقیم اروپا و کمیسیون تماس ملی در قبال کنفرانس تحت عنوان اجراء قانون و تامین عدالت منعقد روم ایتالیا :

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان مقیم اروپا و کمیسیون تماس ملی عقیده دارند که کنفرانس روم منجر به نتیجه مطلوب شده نمیتواند. دلیل ما این است که اصلاح و تقویت قوای سه گانه دولت از پیش شرط های اجراء قانونیت و عدالت در افغانستان است. کاملاً روشن از که در افغانستان ضعف حاکمیت دولتی باعث عدم قانونیت و عدالت شده است و تا زمانیکه این ضعف برطرف نشود، با برخورد شکلی و مکانیکی با مسئله قانونیت و عدالت نمیتوان به نتیجه مطلوب رسید. زمانی این معمول بر آورده می شود که قوای سه گانه دولت به حیث ایجادگر، مجری و حافظ قانون از اراده آزاد مردم ناشی شده باشند و از اعتماد و احترام لازم در اذهان عامه برخوردار باشند. گردد.

نکته اول:

دولتی که پیش از پنج سال قبل در "بن" تحت شرایط اضطراری و با عجله تشکیل شد، فقط وظیفه آن پر کردن خلاء قدرت پس از سقوط حاکمیت طالبان بود و قرار شد طی چند مرحله دولت، انکشاف یافته و مشروعیت خود را به صورت مستقیم از ملت افغان حاصل کند، هر چند به صورت شکلی و سطحی مواد و یا مفاد فیصله های بن طی کمتر از شش سال گذشته اجراء شد، ولی تا کنون ساختار سیاسی آن متکی بر مودل کنفرانس بن باقی مانده و وعده مشارکت ملت افغان در تعیین سرنوشت خودش، عملاً تحقق نیافت؛ لذا عامه مردم افغانستان و آن عده از نیرو های اجتماعی و سیاسی افغانستان که در کشمکش های قدرت نقش داشتند، همچنان در فاصله از دولت باقی مانده اند.

نکته دوم:

عبارتست از عدم صداقت و فقدان هماهنگی در استراتژی جامعه بین المللی با استراتژی و منافع ملی افغانستان. برای جامعه بین المللی پیروزی زود رس و کم هزینه در جنگ با تروریسم در خاک افغانستان و محو مواد مخدر و در نهایت تامین امنیت خارجی افغانستان که تمامیت ارضی خوانده می شود، از الویت برخوردار است؛ در حالی که برای مردم افغانستان در پهلوی امنیت خارجی، تامین امنیت داخلی، اعمال حاکمیت ملی، بهبود وضعیت اقتصادی و اجراء عدالت الویت دارد. البته دول درگیر در قضایای افغانستان اهداف خود را تعقیب میکنند حکومت افغانستان که فاقد استراتژی جامع ملی است قادر به مهار کردن تکرور متحدینش نمیباشد لذا این عدم هماهنگی باعث مکرشدن تصویر دولت در اذهان عامه گردیده باید این مشکل از جانب موسسه ملل متحد مورد توجه جدی قرار گیرد.

نکته سوم:

منشور مصالحه ملی با عفو جنایات نابخشوندی مسولین رژیمهای سه دهه اخیر از یکسوی مردم را به کارایی دموکراسی و پارلمان صدمه زدواز سوی دیگر چراغ سبزر را برای آن جانیانی روشن ساخت که هنوز هم در اقصی نقاط کشور فرعون و ارحکمروایی میکنند و حقوق انسانها را زیر پا میگذارند. مصروفیت پارلمان به امتیاز طلبی، تصفیه حسابهای شخصی و گروهی و ارتباط علنی عده ای از اعضا پارلمان با مافیای مواد مخدره و اسلحه از اعتبار این رکن مهم دولت که وضع کننده قانون است در اذهان مردم شدیداً کاسته است. قانون گذاران ما به نزدوسا و معینها میروند و از آنها خواستار شکستن قانون میشوند. عده زیادی از قانون گذاران چند دوسیه یا سابقه جرمی دارند. چگونه میتوان انتظار داشت که شهروندان قانون وضع شده توسط این قانونگذاران را واجب الاحترام بدانند.

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe - FAROE -

نکته چهارم:

عبارتست از نبود و یا کمبود کدر های متعهد و متخصص در دستگاه دولت. با تأسف در افغانستان طی سه دهه اخیر به خصوص از سال ۱۳۷۱ شمسی به این طرف پست های دولتی به حیث امتیازی به گروه ها و اشخاص که توان تهدید حکومت را داشته ته یا از طریق دول بزرگ سفارش شده باشند، تعلق می گیرد، نه بر اساس حق و شایستگی. بناءً تا زمانی که دولت در گرو این قید و بند ها که زیر نام مصلحت بر ملت و دولت تحمیل می شود، قرار دارد چشم انداز روشن برای اجرا قانونیت و عدالت به نظر نمی رسد. همچنان فرهنگ سنتی مباشر پروری یکی دیگر از موانع بر سر راه اجراء قانون و عدالت است. در افغانستان از گذشته های دور تا به امروز عده ای تحت نام و عنوان شخصیت های باسطلاح مذهبی، قومی، محلی و یابرمبنای تعلق به اشرافیت محلی بر ملت و سازمان دولت خود را تحمیل میکنند.

نکته پنجم:

محدودیت منابع مالی دولت مشکل دیگری است که باعث شده تا دولت قادر به تأمین نیازمندیهای مادی مامورین ملکی و نظامی خود نباشد؛ بناءً دولتی که مامور خود را تأمین کرده نمیتواند، طبعاً انتظار اجرا درست وظایف را نیز از چنین مامور نمیتوان داشت. این وضع یکی از علل مهم فساد اداری است.

اما راه حل؟

هر چند که راه حل آنی و آسانی برای این همه مشکل تحت شرایط حاضر وجود ندارد، ولی با تصمیم درست در لحظه حاضر میتوان به استقامت حل این مشکلات قدم گذاشت که به صورت فشرده به چند نکته اشاره می کنیم:

۱- جهت گیری جامعه بین المللی به صورت جدی و صادقانه برای اصلاح ساختار نامتجانس و مافیایی دولت افغانستان، یعنی انجام اصلاحات عمده سیاسی و آزاد سازی دولت از سلطه جنگسالاران و قاچاق بران و اتخاذ پالیسی شفاف در برخورد با این چالش اساسی، قدم نخست در راه اعمال قانون و اجرا عدالت است.

۲- اجرا عدالت انتقالی که از مواد موافقت نامه بن هم است، ولی با تأسف حال پس از کمتر از شش سال ما هنوز شاهد یک مورد اقدام در بین زمینه نمی باشیم و عدم اجرا عدالت باعث شده و میشود تا جامعه افغانی همچنان احساس بی امنی و بی اعتمادی داشته باشند و به اجراء قانون و عدالت علاقه نگیرند و اعتماد نکنند.

۳- مشکل دیگر فقر اقتصادی است. همانگونه که میگویند فقر مادر همه امراض و مفاسد اجتماعی است، متأسفانه از امکانات و ظرفیت های بین المللی و ملی که طی بیش از پنج سال اخیر در دسترس دولت و ملت افغانستان قرار گرفت برای ساختن زیربنای اقتصادی کشور و کاهش مستدام فقر و بیکاری مصرف نشده و درست استفاده به عمل نیامد که باید مورد تجدید نظر قرار بگیرد و برنامه های بازسازی اصلاح و هدفمند شود. بهبود وضعیت اقتصادی به جای خود نقش با اهمیتی در ایجاد فضای مساعد برای اجراء قانون و عدالت دارد.

هیأت اجرائیه فدراسیون

سازمانهای پناهندگان افغان مقیم اروپا

هاگ، سوم جولای ۲۰۰۷ میلادی